

τίτλος πρωτοτύπου: *Stirrings Still*

‘Ο Σάμιουελ Μπέκετ έγραψε αυτό τὸ κείμενο στὰ ἀγγλικά
κατὰ τὴν περίοδο 1987-1988.

Τὸ ἀφιέρωσε στὸν Ἀμερικανὸ ἐκδότη καὶ φίλο του Barney Rosset.

Τὸ μετέφρασε ὁ ἴδιος στὰ γαλλικά τὸ 1989 μετὸν τίτλο *Soubresauts*.

Ἡ ἐλληνικὴ μετάφραση στηρίχτηκε καὶ στὰ δύο κείμενα.

Ἡ παρούσα ἀπόδοση τοῦ κειμένου ἀκολουθεῖ πιστὰ τὴν πρώτη του ἐκδοχή,
ἔτσι ὅπως κυκλοφόρησε ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις Ἐξάντας τὸ 1990·
μόνον σὲ κάποια λιγοστὰ σημεῖα ἔχουν ἐπέλθει ἀλλαγές.

β' ἔκδοση
ἐκτὸς ἐμπορίου

© Δημήτρης Κρασιώτης & Τὸ Ροδακινὸ 2025

ISBN 978-618-5697-46-4

Ἔτσι συνέχιζε ἕως ὅτου στάθηκε πάλι ὅταν στ' αὐτιά του ἀπὸ τὰ τρίςβαθὰ του ὠθὰ ἦταν κι ἐδῶ μιὰ λέξη ποὺ τοῦ διέφυγε νὰ τελείωνε ἐκεῖ ὅπου ποτὲ πρὶν. Ὑστερα μεγάλη σιγὴ ἀπλὰ μεγάλη ἢ τόσο μεγάλη ποὺ ἴσως τίποτε πιά καὶ ὕστερα πάλι ἀπὸ τὰ τρίςβαθὰ του μόλις ἕνας ψίθυρος ὠθὰ ἦταν κι ἐδῶ πάλι αὐτὴ ἡ χαμένη λέξη νὰ τελείωνε ἐκεῖ ὅπου ποτὲ πρὶν. Πάντως ὅ,τι κι ἂν ἦταν νὰ τελείωνε καὶ τὰ λοιπὰ δὲν βρισκόταν ἤδη ἐκεῖ ἀκριβῶς ἀκίνητος ἐπιτόπου διπλωμένος στὰ δύο κι ἀκατάπαυστα στ' αὐτιά του ἀπὸ τὰ τρίςβαθὰ του μόλις ἕνας ψίθυρος ὠθὰ ἦταν τί καὶ τὰ λοιπὰ δὲν βρισκόταν ἂν πίστευε στὰ μάτια του ἤδη ἐκεῖ ὅπου ποτὲ πρὶν; Γιατὶ ἀκόμη καὶ κάποιος σὰν κι αὐτὸν ἔχοντας βρεθεῖ μία φορὰ σ' ἕναν παρόμοιο τόπο πῶς νὰ μὴν τρόμαζε ἂν ξαναβρισκόταν ἐκεῖ πράγμα ποὺ δὲν

τοῦ συνέβη κι ἔντρομος πῶς νὰ μὴν ἔφαχνε παρηγοριά στὴ σκέψη δῆθεν ὅτι ἔχοντας βρεῖ τὸν τρόπο νὰ βγεῖ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ μπορούσε νὰ τὸν ξαναβρεῖ γιὰ νὰ βγεῖ καὶ πάλι πράγμα πὺ ἐπίσης δὲν τοῦ συνέβη; Ἐκεῖ λοιπὸν ὅλο αὐτὸ τὸν καιρὸ ὅπου ποτὲ πρὶν κι ὅπου κι ἂν γύριζε τὸ βλέμμα νὰ δεῖ κανέναν κίνδυνος ἢ ἐλπίδα ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωσι νὰ βγεῖ ποτὲ ἀπὸ ἐκεῖ. Ἐπρεπε λοιπὸν σὰν νὰ μὴν ἔτρεχε τίποτε νὰ ἐπιμένει ἄλλοτε πρὸς μία κατεύθυνση ἄλλοτε πρὸς μιὰν ἄλλη; ἢ ἀντίθετα νὰ μὴ σκιρτήσῃ πιά ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωσι δηλαδὴ ἀνάλογα μ' αὐτὴ τὴ χαμένη λέξι πὺ ἂν προέκυπτε ἀρνητικὴ ὅπως δυστυχία ἢ ἀτυχία παραδείγματος χάριν τότε βέβαια παρ' ὅλ' αὐτὰ τὸ ἓνα καὶ στὴν ἀντίθετη περίπτωσι τότε βέβαια τὸ ἄλλο δηλαδὴ νὰ μὴ σκιρτήσῃ πιά. Τόσο κι ἀκόμη πιὸ μεγάλο τὸ βουητὸ μέσα στὸ δῆθεν μυαλό του ἕως ὅτου τίποτε πιά ἀπὸ τὰ τρῖςβαθὰ του μόνο μὸλις ἀραιὰ

καὶ ποῦ ὦ νὰ τελείωνε. Ὅπως νὰ ἴναι ὅπου νὰ ἴναι. Χρόνος καὶ πόνος καὶ δῆθεν ἑαυτός. Ὡ νὰ τελείωναν ὅλα.